

get til vedtagelse, faktisk synes, der står mange udmærkede ting. Men hr. Ole M. Nielsen var forarget over, at regeringen ville kunne støtte det forslag til vedtagelse, og det var det, jeg reagerede på. Nu kan jeg forstå, at hr. Ole M. Nielsen er forarget over, hvad hr. Jørn Jespersen sagde, og navnlig forståelsen af, hvad hr. Jørn Jespersen sagde, og at det derfor skulle gå ud over det forslag til vedtagelse, som hr. Jørn Jespersen har fremsat. Så sofistikeret forholder jeg mig ikke til beslutninger. Jeg ser på, hvad der står. Det er det, jeg skal forholde mig til, og jeg synes, der står noget, der er fornuftigt, og som bringer os videre, også i en debat i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare gerne sige tak for svaret. Jeg er tilfreds med svaret. Jeg er glad for, at vi opholdt forsamlingen i en halv snes minutter med det her. Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hermed er forespørgslen sluttet. Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted tirsdag den 2. maj 2000.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklung gennem etablering af en dereguleringsenhed.

Af Svend Erik Hovmand (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.

(Fremsat 14/3 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklung gennem indførelse af byrdebudget.

Af Pernille Sams (KF) og Svend Erik Hovmand (V) m.fl.

(Fremsat 14/3 2000).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

De to beslutningsforslag, der her er fremsat af henholdsvis Venstre og De Konservative og De Konservative og Venstre, diskuterede vi i november 1998 en nøje kopi af. Så en forenklet besvarelse ville jo være, at regeringens holdning til de to beslutningsforslag er den samme som sidst, og begrundelsen er den samme: Beslutningsforslagene er lige så dårlige, som de var dengang.

Det første beslutningsforslag, nr. B 116, er et forslag om at etablere en dereguleringsenhed i Statsministeriet. Som jeg sagde det for halvandet år siden, så er det regeringen, der – ifølge retten i grundloven i øvrigt – selv vælger, hvor administrationen skal placeres. Og vi har altså placeret en enhed med et knap så indviklet navn, som forslagsstillerne foreslår, i Erhvervsministeriet.

Regeringen er meget mere optaget af at gøre noget andet end at rykke rundt på, hvor medarbejdere med en given opgave skal sidde henne. Vi er mere optaget af at skabe konkrete initiativer. Det seneste eksempel på konkrete initiativer med hensyn til at lette administrative byrder i virksomheder er blevet til i samarbejde mellem mange myndigheder, koordineret i Erhvervsministeriet, og det seneste initiativ er forslaget om Letløn.

Letløn vil betyde, at virksomhederne fremover bliver fritaget for en meget stor del af besværet med at indberette lønoplysninger. Så vidt jeg husker, så var alle ordførerne og altså også de forslagsstillere fra Venstre og De Konservative, der er inkluderet i de to forslag her i dag, meget begejstrede for forslaget. De gjorde, som jeg også sådan antydede under diskussionen før om ledelse, det snuptag faktisk et stykke tid efter at lade, som om det var dem selv, der havde fundet på det, og sådan må man gerne optræde for min skyld. Det virker måske ikke helt overbevisende, men det, der er væsentligst, er, at vi er kommet frem til, at der faktisk kan sættes et forslag i værk, som vi har haft på tegnebrættet et godt stykke tid, og hvor vi nu har vished for, at det kan lade sig gøre at gå ind og lave noget, der er let, der er enkelt – altså et godt konkret eksempel på, at regeringens arbejde med at lette de her administrative byrder har givet konkrete forslag og også leder til konkrete lettelser, når de bliver omsat til virkelighed.

Men det er jo ikke det eneste. Sygedagpengeblanketten er blevet væsentligt forenklet, arbejdsgivernes eget arbejdsmarkedsbidrag er blevet fjernet, ca. 25.000 virksomheder bruger Told og Skat's elektroniske løsning nu til hurtigt og nemt at indberette og indbetale moms og A-skat, og vi har fået gang i Erhvervsservice, så de virksomheder, der ikke selv vil lave det administrative arbejde, kan overlade det til en professionel, privat serviceleverandør.

Inden Venstres og De Konservatives ordførere går på talerstolen og siger – og nu skal ordførerne huske at rette det i deres manuskripter, for nu har jeg svaret på det – at vi ikke forenkler og forbedrer de eksisterende regler ved sådanne forslag, så kan jeg jo sige, at når jeg har valgt at præsentere de her forslag under dereguleringsenheden, så er det netop, fordi det at flytte rundt på nogle medarbejdere jo altså heller ikke forenkler reglerne i sig selv.

Men vi giver det i regeringen fortsat en høj prioritet dels at se på skabelsen af nye regler, at vi får de bedst mulige regler i forhold til at nå de mål, vi gerne vil, med mindst muligt administrativt besvær, dels at vi også fortsætter gennemgangen af de gamle regler, kan man sige, altså de eksisterende regler, og det gør vi i øvrigt i samarbejde med en række arbejdsgrupper, der blev nedsat i 1997, en række arbejdsgrupper, som inddrager en række organisationer og virksomheder, og hvor de relevante ministerier sidder med ved bordet, og hvor altså Erhvervsministeriet desværre – efter Venstres og De Konservatives opfattelse, kan jeg forstå – så sidder for bordenden. Men det har en høj prioritet, og der sker også på dette område noget, som jeg har beskrevet det. Jeg synes, det måske er lidt besynderligt, at vi igen i dag helt uændret fra sidst skal stå og diskutere, hvem det er, der skal sidde for bordenden i ledelsen af arbejdet.

Det bringer mig så frem til De Konservatives og Venstres andet beslutningsforslag, nemlig om at indføre byrdebudgetter i alle ministerier. Også dette er en ordret genfremsettelse, som dette uændrede Folketing en gang til skal behandle. Det er forenkling, kan man sige. Men formålet med byrdebudgetterne skulle være, at vi kan følge med i udviklingen i virksomhedernes administrative byrder. Det er et formål, som regeringen er særdeles enig i. Det er vigtigt at følge med. Det er vigtigt at se, hvad det er for en udvikling. Hvad er det, der ændres? Hvad er det for nogle ting, der gør det yderligere nødvendigt at være særdeles opmærksom?

Regeringen har faktisk også gjort en del for at sikre, at vi kan følge med. Det vil jeg vende tilbage til, men først vil jeg sige, at vi er fuldstændig uenige i den måde, De Konservative og Venstre her foreslår, nemlig at vi skal oprette et byrdebudget for hvert enkelt ministerium uden at kunne vide rigtigt, hvad der foregår i løbet af det kommende år. Så skal man ikke kunne regulere det ud over, kan jeg forstå, at lave kompenserende administrative lettelser. Hvor svært det er, afsløres af, at der, sidste gang vi diskuterede det, altså for 1½ år siden, i bemærkningerne stod en passus, som jeg også problematiserede dengang. Det kan jeg gøre i dag, for der står nøjagtig den samme passus alligevel: »Der kan selvfølgelig opstå situationer, hvor ny lovgivning er påkrævet«. Og lidt senere fortsætter det: »I sådanne tilfælde er det naturligvis acceptabelt, at byrdebudgettet overskrides.«

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde for 1½ år siden: Er det så sådan, at når Venstre og De Konservative støtter en lovgivning, så er den nødvendig og altså dermed acceptabel, også selv om den giver administrative byrder, mens den er uacceptabel, lige netop hvis Venstre og De Konservative ikke støtter den. Det turde vist illustrere, at det, der lægges frem her, ikke forekommer at være særlig sagligt.

Men regeringen gør så faktisk noget. Vi får først og fremmest alle relevante forslag vurderet for administrative byrder, før de bliver fremsat i Folketinget. Det sker enten via Testpanelet, fokuspaneler eller ekspertvurderinger, sådan som Folketinget også har lagt op til. På den måde får vi holdt øje med byrderne i sammenhæng med vores diskussion om målene.

Og for at besvare et af de spørgsmål, som sikkert også kommer, så snart jeg forlader talerstolen, så lad mig slå fast, at de vurderinger af forventninger kan man jo ikke bruge til at lave byrdebudgetter ud fra. Vurderingerne fra panelerne er baserede på virksomhedernes forventninger om enten ekstra administration eller mindre administration, og sådanne vurderinger på grundlag af et lovudkast er i sagens natur meget vanskelige at komme med, i hvert fald sådan at man kan lægge dem til grund for en sammentælling og en budgetlægning.

F.eks. kan en vurdering fra Testpanelet vise, at et lovforslag medfører administrative byrder på mellem 20.000 og 70.000 timer for danske virksomheder. Det turde være en illustration af, at det der med plus og minus – ja, hvor meget er det: 250 pct. – jo ikke rigtig er noget, der er

værd at lave budget på grundlag af. Vurderingerne er derimod et væsentligt fingerpeg om, hvad størrelsesordenen er, og hvad den afgørende retning er.

Efter hvert folketingsår regner vi på vurderingerne, opgør vurderingerne, de administrative konsekvenser og de økonomiske konsekvenser, og udgiver dem samlet i rapporten »Erhvervslivet og reguleringen«, sådan at man hvert år har en total, meget gennemarbejdet og let tilgængelig oversigt over, hvad vi har foretaget os herinde i Folketinget i det foregående folketingsår – selvfølgelig er det selve udviklingen, ikke forventningerne til den, men realiteterne i udviklingen i virksomhedernes administrative byrder.

Erhvervsministeriet har udviklet et nyt måle-redskab kaldet modelvirksomheder, det, vi også tidligere har haft lejlighed til at diskutere, men det var, før vi var i gang med det. Da var det kun en målsætning.

Modelvirksomhederne består af 59 modelvirksomheder og 210 kontrolvirksomheder, der bredt repræsenterer dansk erhvervsliv. Hvert år bliver alle virksomhedernes faktiske, administrative byrder opgjort, og ved at sammenligne opgørelserne år for år kan vi fortælle noget om, hvordan de administrative byrder udvikler sig i virksomhederne, og i hvilke virksomheder de udvikler sig – det er ikke sådan, at vi sætter navn på dem, men vi sætter branche på dem. Vi kan på den måde prøve at blive klogere på, om der er nogle steder, hvor det særlig er gået galt, eller om der er nogle steder, hvor det særlig er gået godt, for at kunne reagere på dette.

Det er planen, at modelvirksomhedernes første reelle byrdemåling bliver præsenteret i »Erhvervslivet og reguleringen 1999-2000«, som offentliggøres i november måned i år. Det bliver spændende. Det er heller ikke et grundlag, man kan bygge byrdebudgetter på, men det er en betydelig tilnærmelse til realiteternes verden, dér, hvor vi går fra forventningerne til realiteterne.

Regeringen har altså allerede iværksat initiativer, som giver os et væsentligt indblik i, hvad der præcist foregår, og sådan at vi kan følge udviklingen. Derfor har vi heller ikke denne gang tænkt os at stemme for det måske i sin virkning lidt komiske beslutningsforslag, som også mine citater fra før illustrerede.

Frode Sørensen (S):

Det bliver så tredje gang, Folketinget skal behandle Venstres og De Konservatives tandemforslag dels om generelle regelforandringer, dels om at indføre måltal eller byrdebudgetter for de enkelte ministerier om omkostningerne for den offentlige og den private sektor.

Da flertallet jo ikke er skiftet siden den 20. november 1998, hvor beslutningsforslagene sidste gang blev behandlet, er det vel sikkert at slå fast, at de heller ikke bliver vedtaget denne gang. Derfor skal jeg nøjes med at tilslutte mig et par af de centrale indvendinger, som både Socialdemokratiets daværende ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, og erhvervsministeren fremførte ved den lejlighed, og som vel at mærke ikke er blevet det ringeste forældede.

V og K foreslår at oprette en særlig enhed til regelforenkling. For det første har erhvervsministeren allerede, da dette beslutningsforslag blev behandlet for halvandet år siden, oprettet en særlig enhed, som kan arbejde med regelforenkling, nemlig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er dér, ekspertisen befinder sig, og derfor skal denne styrelse naturligvis udnyttes. Og for det andet bruger vi i stor udstrækning Erhvervsministeriets testpanel og fokusgrupper i lovgivningen. Man kan jo bare tjekke de detaljerede oplysninger, som findes i bemærkningerne til de enkelte forslag.

Det andet beslutningsforslag handler om at opstille såkaldte byrdebudgetter, for Venstre og De Konservative forestiller sig, at man ad den vej kan holde øje med virksomhedernes administrative byrder.

Det er vanskeligt at se, at dette forslag skulle føre til mindre bureaukrati. Forslagsstillerne tænker sig, at alle ministerier skal opgøre summen af omkostninger for såvel den offentlige som den private sektor for at finde ud af, hvad det har kostet begge sektorer at gennemføre ny lovgivning i det forløbne folketingsår. Det vil man så bruge som økonomisk styringsmiddel.

I Socialdemokratiet har vi ingen forståelse for, hvordan disse forslag skulle kunne lette erhvervenes byrder. Vi ser i stedet et kæmpemæssigt cirkus, hvor en flok embedsmænd skal indhente de rene gætterier for at putte dem ind i en eller anden stor model. Det giver øget beskæftigelse for økonomer og statistikere, men ikke færre regler.

Jeg ved så udmærket, at Venstres ordfører om lidt sikkert vil komme op og lufte et af sine favoriteksempler på administrativt bøv, nemlig

den berømte lønseddel, som er vokset fra 3 til 24 punkter, fra det øjeblik regeringschefen kom til at hedde hr. Poul Nyrup Rasmussen.

Jeg ved jo ikke, om den historie bliver bedre og bedre, for hver gang den bliver fortalt, men den har i hvert fald ikke ret meget med de her forslag at gøre.

Regeringens og Socialdemokratiets erhvervs-politik har blikket stift rettet på problemet med det unødvendige administrative bøv, og det kan jeg forstå at V og K også har. Forskellen er blot den, at der ikke er ret meget konkret i de forslag, der kommer fra V og K, men regeringen gør noget ved det. Jeg bør vel blot henvise til Erhvervsservice, som ikke fik nogen særlig venlig behandling af oppositionen, men som tilsyneladende er ved at blive meget, meget populær udeomkring, og ikke mindst det nye Letløn, som skulle være med til at lette de administrative byrder i erhvervslivet, men som jo da også er blevet modtaget med begejstring fra alle sider her i Folketinget.

Lad mig sammenfattende sige: Socialdemokratiet kan ikke medvirke til disse beslutningsforslag, og det ville være mere konstruktivt, hvis V og K ville være med til at skabe kvalitet i erhvervsreguleringen, for behovet for regler falder ikke. Jeg tror faktisk, det kommer til at stige, også i årene fremover.

Vi vil gerne arbejde sammen med alle om at skabe letforståelige, praktiske og fornuftige regler på alle områder, men de to beslutningsforslag peger ikke i den retning; de går i retning af at afskaffe regler for regelafskaffelsens egen skyld. Og endelig må jeg indrømme, at jeg meget gerne ser, at vi ikke igen i næste samling for fjerde gang bliver nødt til at behandle disse paradeforslag. Vi kan ikke gå ind for dem, og jeg skal oplyse på den radikale ordførers vegne, at Det Radikale Venstre heller ikke kan gå ind for dem.

Jørn Jespersen (SF):

Da SF's ordfører, hr. Ole Sohn, ikke kan være her, skal jeg sige nogle ord på hans vegne. Først skal jeg takke Venstre og De Konservative mange gange for, at de bare har genfremsat de her to beslutningsforslag helt uforandret. Hr. Ole Sohn fremfører, at der jo ligger en hel del forenkling og byrdelettelse i, at man blot kan hente sine ordførertaler fra sidst frem af gemmerne og ikke bliver pålagt en større administrativ ekstrabyrde ved at skulle skrive en ny, fordi der

er et nyt forslag. Så det er han altså glad og taknemlig for.

SF går ind for regelforenkling både for at undgå større administrative byrder for borgerne og virksomhederne og for at få den største grad af gennemskuelse i den offentlige forvaltning. Det var også med det udgangspunkt, SF sammen med regeringen, CD og Enhedslisten ved dette års finanslov indgik aftaler om administrative lettelser for de mindre virksomheder, hvor de administrative opgaver vejer tungest.

Loven om Erhvervsservice var ét bidrag. Det andet eksempel var lovforslaget om EDI-løn, der i den mere folkelige udgave hedder Letløn, og som vil give en markant lettelse af virksomhedernes administrative byrder. Flere andre initiativer i finanslovaftalen går i samme positive retning.

Venstres og De Konservatives forslag om en dereguleringsenhed kan vi ikke støtte, da det, som beslutningsforslaget er udformet, vil kunne lamme fornuftige politiske løsninger. Hvis vi f.eks. indfører nye grønne afgifter for at lave en ressourcebesparende adfærdsregulering i virksomhederne, så kan det jo godt i en opstartsperiode give nogle øgede administrative byrder, som er en midlertidig byrde, og det vil SF faktisk godt i nogle tilfælde støtte, hvis det politiske sigte med et forslag er rigtigt. Den type af fornuftige politiske løsninger vil i realiteten blive forhindret af V's og K's beslutningsforslag.

Ideen med, at hvert ministerium én gang årligt skal lave et byrdebudget, vil ud over at indebære en enorm administrativ ekstrabyrde for de enkelte ministerier også have den samme virkning som dereguleringsenheden.

SF kan altså ikke støtte beslutningsforslagene, men vi vil altid løbende indgå i drøftelser af, hvordan vi kan forbedre og forenkle love og regler.

Egil Møller (DF):

Beslutningsforslag nr. B 116 fra Venstre og De Konservative har Dansk Folkepartis fulde opbakning. Jeg har på mit partis vegne ofte fra denne talerstol kritiseret regeringen for ikke at følge op på erhvervslivets opfordringer til at lette de administrative byrder.

Det er en kendsgerning, at disse byrder beslaglægger alt for meget tid i de enkelte virksomheder. Denne tid fratages hermed virksomhederne til at producere varer og tjenesteydelser. Det er en dårlig forretning for staten, men

det argument betyder åbenbart intet for en socialistisk regering.

Forslagsstillerne har hentet inspiration fra Storbritannien, som efter det oplyste har haft gode erfaringer med en lignende ordning siden 1994.

Hvad angår intentionerne med B 117, har dette Dansk Folkepartis fulde opbakning, men jeg tror, det bliver vanskeligt administrerbart. Dermed skal det dog ikke opgives. At lade testpaneler og fokuspaneler måle de administrative byrder af ny lovgivning har Dansk Folkepartis fulde opbakning.

Som sagt kan Dansk Folkeparti støtte begge beslutningsforslag.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal starte med at sige, at vi i CD kan tilsige et positivt ja til de to beslutningsforslag. Det gjorde vi også, da vi behandlede dem sidste gang.

Vedrørende beslutningsforslaget om etablering af en dereguleringsenhed kan jeg sige, at det faktisk er noget, der har optaget CD i flere år. Vi havde det med i et oplæg til vores landsmøde i 1996. Dér havde vi et forslag, som hed »10 bud for regulering«, og jeg vil lige nævne et par stykker. Det var: Man skal kun regulere det væsentlige, og man skal fokusere på det overordnede mål. Man skal også skabe et rimeligt forhold mellem regulering og belastning, og så skal man sørge for at koordinere mellem myndighederne, og man skal begrænse antallet af love og regler, og så skal man være konsekvent. Det var nogle af de bud, som vi bl.a. havde med i vores oplæg.

Vedrørende beslutningsforslaget om byrdebudgetter vil jeg sige, at der er iværksat mange gode initiativer vedrørende bekæmpelse af det administrative bøvl. Det sidste nye er jo, som det før er blevet sagt, Letløn, som vi i CD er utrolig glade for at regeringen er kommet med.

Én ting skal siges: Bøvlet skal bekæmpes, og CD vil altid lægge sine mandater til et forslag, som går ud på at bekæmpe bøvl.

Så vi kan give et positivt tilsagn.

Frank Aaen (EL):

Andre har omtalt det her som genfremsættelser, og når man læser det, så kan man også undre sig lidt over, hvorvidt der overhovedet er mening i det her.

Altså, er der nogen, der går ind for mere bøvl end nødvendigt? Nej, det er der nok ikke. Er

der nogen, der er imod, at man prøver at gøre det nemmere for alle, herunder virksomhederne? Nej, det er der sådan set ikke.

Så jeg vil sige, at hvis det var sådan, at vi skulle få lidt inspiration fra V og K på det her område, så måtte man prøve at præstere noget nyt, og jeg har et par forslag til noget nyt, V og K kunne gøre. V og K kunne gå ned og analysere problemet mere. Der er – i parentes bemærket for mig – ikke nogen tvivl om, at de fleste gange, når man trækker det her ord bøvl frem, så er det, når det drejer sig om, at virksomhederne skal betale deres skat, skal betale deres afgifter og skal tage hensyn til miljøet. Det er oftest dér, vi hører V og K sige, at nu kommer der mere bøvl.

Men jeg synes, at V og K skulle gå lidt dybere i analysen af, hvor der er kilder til bøvl. Jeg er sikker på, at EU vil optræde som den helt store producent af bøvl for landets virksomheder. Der er ikke noget så kompliceret som EU's støt-teordninger. Der er ikke noget så kompliceret som EU-STATS, altså statistikkraft. Dér var virkelig noget, som man kunne overraske os alle sammen ved at gå ned og tage fat på og sige: Jamen vi må have gennemanalyseret og nedbragt bøvlet, der kommer fra EU. Så ville vi få en ny diskussion.

Eller et andet forslag, der ville overraske os alle sammen og skabe en inspirerende debat her i Folketingssalen: Nu har vi gennemanalyseret det bøvl, som landets arbejdsløse er udsat for, den enorme bunke af skemaer og besynderlige regler, der ændres hvert halve år, og som gør, at enhver, der støder ind i de systemer, som arbejdsløshedsindustrien er, får et dybt kulturchok og er nødt til at hyre alle mulige eksperter for overhovedet at kunne udfylde de skemaer, de får.

Hvis der er nogen, der er udsat for administrativt bøvl og overregulering, og som har brug for deregulering, så er det landets arbejdsløse, så er det dem, der har brug for at få støtte fra det offentlige, fordi de er kommet i en eller anden social situation, de ikke kan klare. Se, det ville være overraskende, hvis man kom med et forslag, der sagde, at det må vi tage fat i.

Det her er ikke spor overraskende, og det får samme svar som sidst.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, uden at det skal danne præcedens, så vil jeg sige, at jeg nærmest er enig med hr. Frank Aaen i denne sag her.

Hvem går ikke ind for afbureaukratisering og regelforenkling og mindre bøvl osv.? Det gør vi vel alle sammen, men vi må jo bare konstatere, at vi lever i et noget mere kompliceret samfund end dengang, da Jyske Lov, som ligger herude foran, blev skrevet. Da var det jo noget nemmere at have med at gøre, også fordi folk måske var lidt anderledes.

Men vi har jo indført så mange ting, hvor vi vil tage hensyn til hinanden og stille krav til hinanden, og vi vil beskytte miljøet, og vi har forpligtet os internationalt og alt det her, som jo trods alt er det, der er grunden til, at vi har alle de regler. Vi vil have millimeterretfærdighed, og når der så er en eller anden regel, der rammer dem, der gerne vil have regelforenkling, en lille smule, så kommer de og vil have en dispensation. Jeg vil da gerne gå ind for regelforenkling, men jeg tror bare ikke på det.

Og så er det i øvrigt også udmærket at have nogle beskæftiget med sådan noget administrativt bøvl, så forfalder de ikke til anden dårligdom så længe. Så det er i hvert fald en noget forbeholden tilslutning herfra.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne til B 116, hr. Kim Andersen.

Kim Andersen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne fremføre følgende:

Når Det Konservative Folkeparti og Venstre genfremsætter de her to forslag, så er det altså udtryk for, hvor højt vi prioriterer spørgsmålet om reduktion af de administrative byrder, ikke noget som helst andet og hverken mere eller mindre.

Af mange undersøgelser fremgår det jo meget klart, at det både for eksisterende virksomheder og for dem, der vil starte en ny virksomhed, er et stort problem. Vi er blandt de lande i Europa, hvor der procentvis er færrest, der starter for sig selv, og som en af de allervæsentligste årsager angives det ofte, at det er alt for besværligt administrativt at drive egen virksomhed i Danmark.

Med forslaget om en dereguleringsenhed går vi i krig med den eksisterende lovgivning ved at ansætte, hvad man populært sagt kunne kalde et tæskehold i Statsministeriets regi, og der skulle være en god mulighed for at opnå effek-

tive resultater på tværs af traditionelle fagministerielle hensyn og til gavn for virksomhederne.

Spørgsmålet om byrdebudget ligger helt i forlængelse af en række nye initiativer, vi har taget her i Folketinget i de senere år. I dag skal alle erhvervsrelevante love som bekendt testes for administrative byrder i virksomhederne, allerede før de forelægges her i Folketinget. Den regel blev efter meget besvær gennemført på vores initiativ, fordi vi ville have gjort det klart for Folketinget, hvor meget en given ny lov ville belaste virksomhederne.

Med forslaget om et byrdebudget går vi skridtet videre og siger, at hver gang en minister øger virksomhedernes byrder med en ny lov, må den samme minister reducere byrderne for virksomhederne på et andet område. Samtidig giver vi den samlede regering et værktøj til at sikre muligheden for en samlet reduktion af samtlige ministeriers byrder. Med andre ord: Hvis man vil reducere de administrative byrder med f.eks. 20 pct. over 3 år, således som den nuværende erhvervsminister sagde hun ville, da hun tiltrådte for et par år siden, så har man altså her redskabet at gøre det med. Når man ser på ministerens manglende resultater med hensyn til at leve op til løfterne, burde regeringen derfor tage imod dette forslag med kyshånd.

Venstre kan selvsagt anbefale begge forslag til hurtig vedtagelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for B 117, som altså er hr. Jens Heimburger.

Jens Heimburger (KF):

Da vor ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne komme med følgende bemærkninger:

Der er tale om en genfremsættelse, som det også har været nævnt fra fleres side. Det er i troen på, at regeringen kan lade sig inspirere, og selv om det fik en dårlig modtagelse tidligere, så har vi håbet på, at det kunne få en fornyet chance.

Det er et helt gennemgående træk i disse år, uanset hvilken mindre eller mellemstor virksomhed man besøger, at de alle sammen har det samme problem: De synes, at de bruger alt for mange ressourcer på at løse administrative opgaver, hvor de naturligt nok hellere ville bruge deres kræfter på det, de er der til, nemlig til at lede deres virksomhed.

Vi har lagt mærke til, at regeringen og erhvervsministeren ved festlige lejligheder taler pænt og forstående om de administrative byrder, der tårner sig op for virksomhederne, og som bliver værre år for år. Ikke desto mindre kniber det unægtelig med at få regeringen med til noget som helst, der kunne hjælpe lidt på problemerne. Med dette forslag vises en konkret vej, som kunne betrædes for at få påpeget og anvist forbedringsmuligheder.

Regeringens lidt arrogante automatiske afvisning af såvel dette som andre forslag er alvorlig, fordi en lettelse af de administrative byrder bør tages mere seriøst, end regeringen gør. Hvorfor? Ja, egentlig ikke særskilt for virksomhedernes skyld alene, men selvfølgelig for samfundets skyld som helhed.

De kolossalt mange kræfter, man skal bruge på at sætte sig ind i de enorme papirdynger, der vælter ind i et ofte uforståeligt sprog og afsendt af en myndighed, der betragter virksomhederne med mistænksomhed, tager pippet fra mange. De gider simpelt hen ikke. Det er meget lettere at lade være med at drive virksomhed. Man får såmænd næsten det samme ud af det, i hvert fald i de første mange år, og mange afholder sig fra at starte egen virksomhed af samme grund. De afholder sig fra at skabe arbejdspladser og indtjening til samfundet.

Så de administrative opgaver er et seriøst problem, som der bør tages fat om, således at den samlede mængde i fremtiden kan komme til at dale i stedet for uafbrudt at stige ligesom skattetrykket. Det burde også være i regeringens interesse at erkende dette. Et første skridt kunne være at acceptere de gode tanker i dette forslag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

De to forslagsstilleres entusiasme, der lyser her fra talerstolen, er måske mest illustrerende for, hvad der reelt stikker under, når Venstre og De Konservative taler om administrative byrder.

Når hr. Jens Heimbürger forventer – og det er jeg glad for at han gør – at en regering gennem saglige overvejelser og en ny belysning af forslag kan komme til at se anderledes på dem efter halvandet års forløb, så kunne man måske omvendt forvente, at de pågældende partier, som har skrevet de bemærkninger, som jeg refererede til både for halvandet år siden og i år, på spørgsmålet om, hvorvidt lovforslag, som Venstre og De Konservative støtter, ifølge bemærkningerne er nødvendige forslag, og om

det er den måde, man skal skille nødvendige og ikke nødvendige forslag, var kommet med et svar på det spørgsmål enten for halvandet år siden, i løbet af det halvandet år eller i bemærkningerne til de forslag, de nu har fremsat. Men det er bare helt identisk og tonløst stadig det, at hvis der skulle komme lovforslag, der er nødvendige at gennemføre, så kan byrdebudgetterne blive overskredet.

Så kunne man jo her have forventet, når jeg stillede spørgsmålet igen, at dette svar var kommet, men det kommer ikke, og det er, fordi der selvfølgelig kun er det noget pinlige svar, at nødvendige forslag er dem, De Konservative og Venstre støtter. Og så kan vi jo lige så godt stemme os igennem helt almindeligt og sige, at det, V og K står for, synes de er godt, og det, Socialdemokratiet står for og Det Radikale Venstre står for, synes regeringen er godt. Det er lidt åndssvagt at gøre op i budgetter.

Men jeg synes, at hr. Jens Heimbürger eller fru Pernille Sams, hvis hun har tid til det på et tidspunkt, skal gøre sig den umage, at gå hjem og se meget grundigt i de to sidste opgørelser over erhvervslivet og reguleringen og se, hvor meget Venstre og De Konservative faktisk synes der var nødvendigt. For det fremstår, som om administrative byrder er nogle, der vokser i Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres og regeringens haver, mens det er noget, der til stadighed luges ud af Venstre og De Konservative.

Det forholder sig ikke sådan. Jeg skal sige: Værsgo at læse! Der er meget grundige opgørelser af det. Det vil ikke blive noget behageligt svar for Venstre og De Konservative, så tag det som en gyser, men de er jo også populære. Man behøver såmænd ikke at gå på biblioteket for at hente dem. Der står et par stykker til venlig læsning fra Venstres og De Konservatives side.

Der er læssevis af love, som Venstre og De Konservative synes er nødvendige, men det forbigår man også med tavshed i forslagene i dag.

Og så må vi konstatere, at når man tonløst genfremsætter et forslag uden nogen ændringer og så siger, at det er det, der illustrerer, hvor optaget man er af at gennemføre forenklinger, så skal alle vi, der følger debatten, bare huske på, at det spændende er, at her vil man flytte nogle medarbejdere fra Erhvervsministeriet til Statsministeriet, og så vil man supplere finanslovens mange, mange oversigter over økonomien med en fuldstændig lige så omfattende over-

sigt ikke kun over nye lovforslag, men selvfølgelig også over den gældende lovgivning og det pågældende områdes administrative byrder.

Det vil blive en dobbelt så tyk finanslov. Det kan der jo også være megen sjov i. Jeg synes, at den er rigelig tyk. Jeg vil sige, at det i hvert fald ikke er noget, der fremmer forenklingen. Regeringen arbejder til gengæld konkret med initiativer, som jeg præsenterede i min besvarelse, og vi når langt forbi det, jeg har stillet i udsigt ved min tiltrædelse som minister i forhold til lettelse af administrative byrder – desværre uden nogen entusiastisk bistand fra Venstre og De Konservative.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen

gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 2. maj 2000 kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.14
